

Yalancı Kalem

– erartışlar · 15 Ocak 2013

beni

bir anlık

bir rüzgarın vakti kadar mutlu etsen
sana bütün gülüşlerimi verecektim..

biraz bıraksan da

içimde tutkunlukla söylemek istediklerimi
rengini bilmediğim sözlerim gelsin dileme
sevgi sözlerini kanımla yazdığının yetmiyormu?
ben kime seviyorum diyorsam,
sen sevmiştim diye yazıldın.
aşk içinde yalancısın kalemim...

beni

bir sabah

güneşe süslenmelerin kadar
güne çıkarabilsen,
geri kalan hayatımı sana verecektim

biliyorum seversin

ölü hayatı,

elinden gelse kimselere

gün batımını görsermeden
denizin karanlığına gömersin,

beni

yüzeye kadar çıkarıp yazsan-
sana bütün göz yaşlarımı verecektim...

dalgasını yitirmiş her denizle çarpışmaktan yoruldum,

her meydanda yenilen bir yürek gibiyim,

nezaman birinden yardım istesem

bir damlada boğuyorsun cümlelerimi,

herşeye uğramaktan neye uğradığımı bilmiyorum,

hatırladığım tek şey
akşama doğru bir sahile bırakılıyorum,
yine uçurumun en derin yerine yaslıyorum yalnızlığımı,
kalemimle yine sesizliğe terkediliyorum,
ben kazansamda sen kaybettiriyorsun,
birimiz yenilmemiz gerek anlamıyormusun? ,
gereksiz yere bende yenilgiler bırakıyorsun,
kendinden başka herkesten korkan kalemim..
>

beni
bir bakışın gözlerine
anlam verebilecek kadar göstersen
sana gördüğüm bütün gerçeklerimi vercektim,

biliyorum seversin akşamlarını
kendini karanlığını

gözlerimdeki mavi hayatı
siyaha çevirmekle mutlumu oldun
desem?

mutluluk sana göre karalamaktı
sahte yüzlerin eline yakışıyorsun kalemim,
bir taraftan yalan sızıyorsun,
bir taraftan kaniyorsun kandığın yerlere,
adam gibi yaşayanların adamı değilsin,
yalancıların silahısın siyah kalem...

YalanCı KaLem...

CanyürekLim